اعمالِ (مردم) در روز دوشنبه و پنجشنبه - به الله متعال - عرضه می شود. لذا دوست دارم درحالی اعمالم - به الله متعال- عرضه گردد که روزه هستم.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «تُعْرَضُ الأَعْمَالُ يَومَ الاثْنَيْنِ وَالخَمِيسِ، فَأُحِبُّ أنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأنَا صَائِمٌ»: «اعمالِ (مردم) در روز دوشنبه و پنجشنبه - به الله متعال - عرضه می شود. لذا دوست دارم درحالی اعمالم - به الله متعال - عرضه گردد که روزه هستم». و در روایتی آمده است: «تُفْتَحُ أبْوابُ الجَنَّةِ يَوْمَ الإثْنَيْنِ والخَمْيسِ، فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ لا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئاً، إِلاَّ رَجُلاً كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أخِيهِ شَحْنَاءُ، فَيُقَالُ: أنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنْظِرُوا هَذَينِ حَتَّى يَصْطَلِحَا»: «دروازه های بهشت در روزهای دوشنبه و پنجشنبه گشوده می شود و هر بنده ای که به الله شرک نیاورده است، آمرزیده می گردد؛ مگر کسی که میان او و برادر مسلمانش کینه ای وجود دارد؛ گفته می شود: آمرزش این دو را تا زمانی که آشتی کنند، به تأخیر بیندازید؛ آمرزش این دو را تا زمانی که آشتی کنند، به تأخیر بیندازید». و در روایتی آمده است: «تُعْرَضُ الأَعْمَالُ في كلِّ اثْنَيْنِ وَخَمْيسٍ، فَيَغْفِرُ اللهُ لِكُلِّ امْرِئٍ لا يُشْرِكُ باللهِ شَيْئاً، إِلاَّ امْرَءاً كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أخِيهِ شَحْنَاءُ، فَيقُولُ: اتْرُكُوا هذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا».: «اعمالِ (مردم) در روز دوشنبه و پنجشنبه - به الله متعال - عرضه می شود و الله هرکس را به او شرک نیاورده باشد، می آمرزد؛ مگر کسی که میان او و برادر مسلمانش دشمنی و کینه وجود دارد؛ - الله متعال - می فرماید: این دو را تا زمانی که آشتی کنند، رها کنید».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت مسلم]

اعمال انسان ها هر دوشنبه و پنجشنبه به الله متعال عرضه می شود و رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «من دوست دارم درحالی اعمالم عرضه گردد که روزه دارم». تا ترفیع درجه و اجر و پاداش بیشتری حاصل گردد. و در روایت دیگر آمده است که: «در روز دوشنبه و پنجشنبه دروازه ی های بهشت گشوده می شوند»؛ باید بدانیم که این گشوده شدن حقیقی است چون بهشت مخلوق بوده و خلق شده است؛ و در ادامه می فرماید: «در این دو روز گناهان بنده ای که به الله متعال شرک نورزیده، بخشیده می شود» یعنی گناهان صغیره اش بخشیده می شوند؛ چون گناهان کبیره برای بخشیده شدن نیاز به توبه دارند. مگر آن دو مسلمانی که نسبت به هم کینه و دشمنی داشته باشند که الله متعال در مورد آنها به ملائکه می فرماید: آنان را رها نموده و مغفرت و بخشش گناهان شان را به تاخیر بیندازید تا زمانی که کینه و دشمنی را کنار گذاشته و با هم آشتی کنند؛ و این از باب مجازات آنها یا ثمره ی این گناه شان می باشد. و این خود بر آن دلالت دارد که بر هر مسلمانی واجب است کینه و دشمنی میان خود و برادر مسلمانش را کنار بگذارد و سعی در از بین بردن آن داشته باشد؛ هرچند احساس تحقیر کند و این کار برای او سخت باشد؛ بلکه باید جهت از بین بردن کینه و دشمنی، صبر و بردباری به خرج داده و امید پاداش داشته باشد. چون عاقبت از بین بردن این کینه و دشمنی نیک و پسندیده است؛ و اگر انسان خیر و اجر و ثوابی را در کاری ببیند، قدم گذاشتن در مسیر آن برای او آسان می گردد؛ همچنان که اگر به سبب ترک آن، مورد تهدید و وعید قرار گیرد، انجام دادن آن برایش آسان می گردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5908